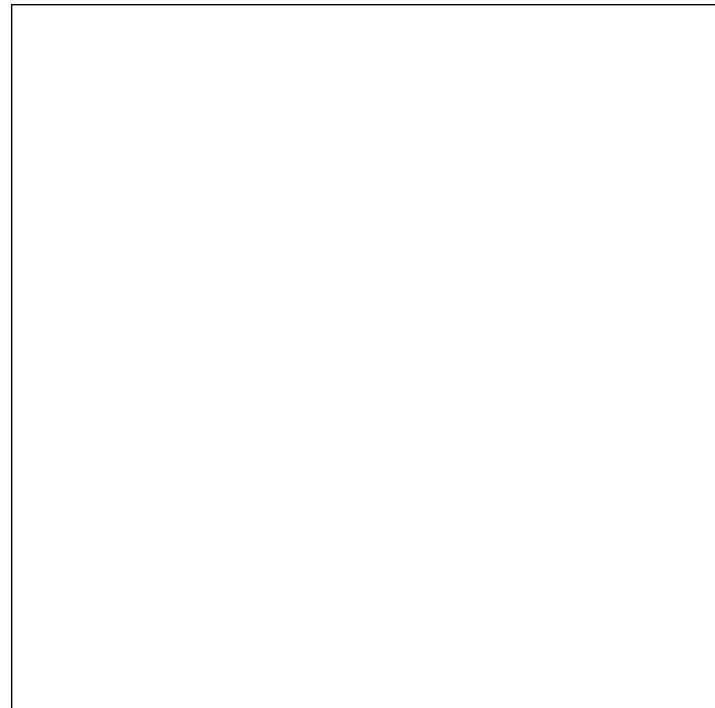

(uten bilder)

- Ursula Nafula
- Catherine Greenewald
- engelsk / ny norsk
- nivå 4

Grandma's bananas / Bestemors bananer
Bestemors bananer

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreført midt av Barnebøker for Norge (barnebøker.no), som tilbyr barnebøker på mange språk som snakkес i Norge.

Overrett av: Espen Strangær-Johannesen, Martine Illustret av: Catherine Greenewald
Skrevet av: Ursula Nafula

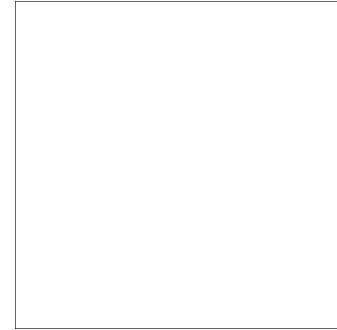
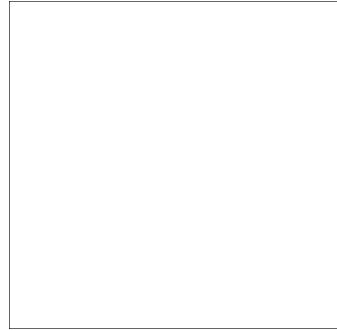
Grandma's bananas / Bestemors bananer

barnebøker.no

Barnebøker for Norge

Depte verket er lisensiert under en Creative Commons Navngivelse 3.0 Internasjonal Lisens.
<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no>

Grandma's garden was wonderful, full of sorghum, millet, and cassava. But best of all were the bananas. Although Grandma had many grandchildren, I secretly knew that I was her favourite. She invited me often to her house. She also told me little secrets. But there was one secret she did not share with me: where she ripened bananas.

...

Kjøkkenhagen til bestemor var full av durra, hirse og maniok. Men best av alt var bananane. Sjølv om bestemor hadde mange barneborn, visste eg i all løyndom at eg var favoritten hennar. Ho inviterte meg ofte heim til seg. Ho fortalte meg òg små løyndomar. Men det var éin løyndom ho ikkje delte med meg: kor ho mogna bananane.

Later that evening I was called by my mother and father, and Grandma. I knew why. That night as I lay down to sleep, I knew I could never steal again, not from grandma, not from my parents, and certainly not from anyone else.

...

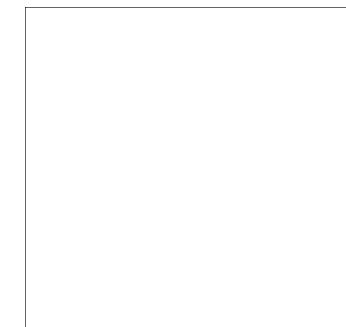
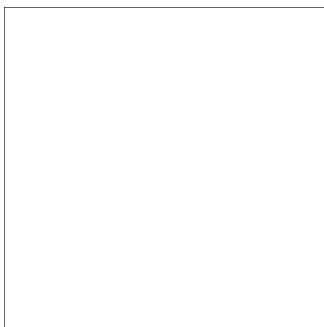
Seinare den kvelden sende mor, far og bestemor bod etter meg. Eg visste kvifor. Då eg la meg til å sova den natta, visste eg at eg ikkje kunne stela igjen, ikkje frå bestemor, ikkje frå foreldra mine, og definitivt ikkje frå nokon andre.

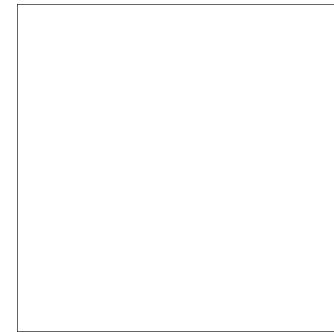
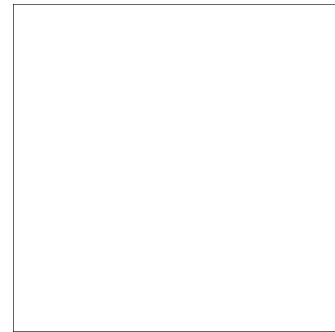
The following day was market day. Grandma woke up early. She always took ripe bananas and cassava to sell at the market. I did not hurry to visit her that day. But I could not avoid her for long.

One day I saw a big straw basket placed in the sun outside Grandma's house. When I asked what it was for, the only answer I got was, "It's my magic basket." Next to the basket, there were several banana leaves that Grandma turned from time to time. I was curious. "What are these leaves for, Grandma?" I asked. The only answer I got was, "They are my magic leaves."

...
 Ein dag såg eg ei stor stråkorg som stod plassert utanfor huset til bestemor. Da eg spurde kva ho var ment for, fekk eg svarer: "Det er den magiske korga mi." Ved siden av korga var det flere bananblad som bestemor hadde fra tid til annan. Eg var nysgjerrig: "Kva brukar du blada til, bestemor?" spurde eg. Det eneste svaret eg fekk, var: "Dei er dei magiske blada mine."

Neste dag var det marknadsdag. Bestemor stod tildeig opp. Ho tok alltid med moden bana og maniok for å selja på marknaden. Eg skunda meg ikkje for å vitja henne den dagen. Men eg kunne ikkje vika unna henne vedig lengre.
 ...
 Nesten dag var det marknadsdag. Bestemor stod tildeig opp. Ho tok alltid med moden bana og maniok for å selja på marknaden. Eg skunda meg ikkje for å vitja henne den dagen. Men eg kunne ikkje vika unna henne vedig lengre.

It was so interesting watching Grandma, the bananas, the banana leaves and the big straw basket. But Grandma sent me off to my mother on an errand. "Grandma, please, let me watch as you prepare..." "Don't be stubborn, child, do as you are told," she insisted. I took off running.

...

Det var så interessant å sjå på bestemor, bananane, bananblada og den store stråkorga. Men bestemor sende meg av garde til mamma for eit ærend. "Bestemor, ver så snill, la meg få sjå på medan du førebur ..." "Ikkje ver så sta, jenta mi, gjer det du har vorte bede om", insisterte ho. Eg sprang av garde.

The following day, when grandma was in the garden picking vegetables, I sneaked in and peered at the bananas. Nearly all were ripe. I couldn't help taking a bunch of four. As I tiptoed towards the door, I heard grandma coughing outside. I just managed to hide the bananas under my dress and walked past her.

...

Neste dag medan bestemor var i kjøkkenhagen og plukka grønsaker, sneik eg meg inn og titta på bananane. Nesten alle var modne. Eg kunne ikkje la vera å ta ein klase med fire. I det eg lista meg mot døra, høyrde eg bestemor hosta utanfor. Eg rekte så vidt å gøyma bananane under kjolen og gjekk forbi henne.

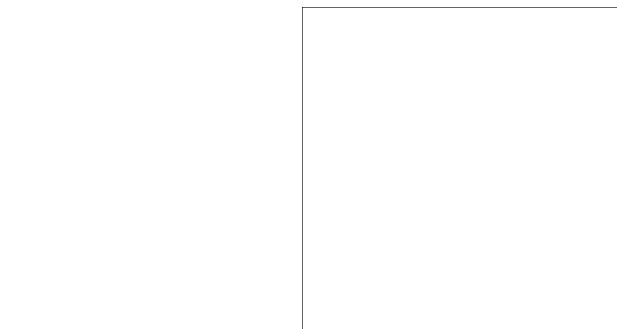
Neste dag, dā bestemor kom for à vitta mor mi, skunda
Eg tok éin og gøynde den i kjolen min. Etter at eg hadde
ein gong til. Det var ein klase veldig modne bananer der.
eg meg av gardet til huset hennar for å sjekka bananane
dikt korga, gjekk eg bak huset og åt den fort. Det var
den sotaste bananen eg nokosinne hadde smakt.

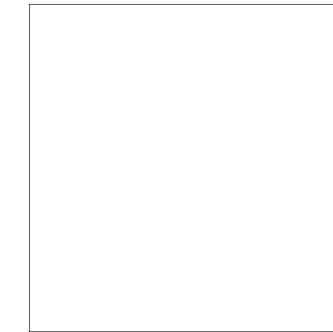
...

The following day when grandma came to visit my
mother, I rushed to her house to check the bananas
once more. There was a bunch of very ripe ones. I picked
one and hid it in my dress. After covering the basket
again, I went behind the house and quickly ate it. It was
the sweetest banana I had ever tasted.

When I returned, Grandma was sitting outside but with
neither the basket nor the bananas. "Grandma, where is
the basket, where are all the bananas, and where..." But
it was so disappointing!

...

Two days later, Grandma sent me to fetch her walking stick from her bedroom. As soon as I opened the door, I was welcomed by the strong smell of ripening bananas. In the inner room was grandma's big magic straw basket. It was well hidden by an old blanket. I lifted it and sniffed that glorious smell.

...

To dagar seinare bad bestemor meg om å henta stokken hennar frå soverommet. Så snart eg opna døra, vart eg møtt av den sterke lukta av modne bananar. I det inste rommet var den store magiske stråkorga til bestemor. Han var godt gøymd av eit gammalt teppe. Eg løfta det og lukta på den vedunderlege angen.

Grandma's voice startled me when she called, "What are you doing? Hurry up and bring me the stick." I hurried out with her walking stick. "What are you smiling about?" Grandma asked. Her question made me realise that I was still smiling at the discovery of her magic place.

...

Stemma til bestemor skremde meg då ho ropte: "Kva held du på med?" "Skund deg og ta med stokken." Eg skunda meg ut med stokken hennar. "Kva er det du smiler for?" spurde bestemor. Spørsmålet hennar fekk meg til å innsjå at eg enno smilte over oppdaginga av den magiske staden hennar.